



inci

Bu hikaye çok güzel bir inci hakkında.
Bu inciye herhangi bir hanımefendi
gerdanında taşımadığı gibi, mücevher
kutusunda da uygun bir şekilde muhafaza
etmemiştir.

En basit anlatımla sahibi inci sevmiyordu. Ona göre inci, değersiz bir nesneydi ve bu yüzden inciyi dışarı sokağa fırlattı.

İncinin yolda öylece durduğunu gören bir adam, belki şans getirir diye inciyi alıp cebine koydu ve bir süre sonra unuttu. Sonra nasıl olduysa adamın cebinden yere düştü.

İnsanlar üzerine bastılar ve yürürken inciyi bir yerden başka bir yere ittiler. Eskiden inciyi simgeleyen o parlaklık ve güzelliğinden artık pek bir şey kalmamıştı. Aşağılanmış, kirletilmiş, fark edilmemiş ve terk edilmiş bir şekilde öylece yerde duruyordu...

En sonunda bir araba üzerinden geçip inciyi görülmeyecek derecede yere yapıştırdı. Tamamen umutsuzdu ve kimse incinin yardım için ağladığını

duymuyordu. Bir gün nasıl olduysa yerin titrediğini hissetti. Korkmaya başlayıp, "Neler oluyor?" dedi.

İnci, bir elin kendine ulaştığını hissetti. Bir sevinç çığlığı duydu ve sevgi dolu gözlere baktı. Bu ne içtenlik! Bu ne aydınlık! Biri onu elinde dikkatlice tutuyordu. İnciyi aldı ve onun bütün kirini temizledi. İnci tekrar parlamaya, ışıldamaya başladı. Temizlenip eski haline getirildiğinde kendi güzelliğini ve değerini yeniden hissetti. Yenilenmiş hissetti.

"Yine Göklerin
Egemenliği, güzel
inciler arayan bir
tüccara benzer. Tüccar,
çok değerli bir inci bulunca
gitti, varını yoğunu satıp
o inciyi satın aldı."

İsa Mesih, bu tüccar gibidir. Seni aramak için, Cennetin görkemini bıraktı ve Dünya'ya geldi. Sen bu değerli incisin. Seni olduğun gibi seviyor. Seni utanç, günah ve lanetten özgür kılmak için yaşamı dahil sana her şeyi veriyor.

İsa sana eski değerini kazandırmak istiyor. Sen O'nun gözünde; sevgili, kabul edilmiş ve eşsizsin. Seni —gerçekten yaşayabileceğin— güvenli bir yere getirmek istiyor. Bu gerçek bir hikayedir. O'na güvenip iman edersen bunu sen de tecrübe edebilirsin.